

Előfizetési árak:
Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
Fél évre . . . . . 2 frt 50 kr.
Negyed évre . . . . . 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:
Kurcpart-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve
a lap egy oldalra 24 helyre van beosztva
Egy hely ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.
Hirdetések Schörföld A. könyvkereskedésében is felvételnek
Bermentetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.
Nyilttér-ben
minden egyes sor közlése 30 kr
Kéziratok vissza nem adatnak.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos
SIMA FERENC.

Előfizetések elfogadhatók helyben:
Schörföld A. könyv- és papírkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

A megbotránkozás.

A fekete-sárga szellemű országos és a hivatalos kenyéren élő helyi laptól eltekintve, az ország összes lapjai mély megbotránkozással emlékeznek meg a szabad szólás és szabad gyülekezés ellen a dorozsmai szolgabíró-ság által Sima Ferenc programbeszédjének tartásakor elkövetett brutális visszaéléseiről.

Mi az országos politikai állapotokkal összefüggőleg nem tárgyalhatjuk ezt az esetet; mert lapunk nem politikai lap; de hogy miképpen ítél a dolog felett a hazai sajtó, közöljük itt a többek között a Budapesti Hírlapnak július 25-diki vezércikkét, mely Sima Ferencnek a dorozsmai esetével foglalkozik.

Íme a cikk:

Szabadság szuronyfedezet alatt.

Budapest, 1892. július 25.

„A polgárok legnagyobb két alkotmányos joga: a szabad szólás és a szabad gyülekezés. A hol ez a két jog nincs meg, vagy nem tartatik tiszteletben: ott igazi alkotmányosságról beszélni sem lehet. S íme, tegnap Dorozsmán megtörtént, hogy a tápéi kerület ellenzéki jelöltjét szuronyos zsandárok megakadályozták a szólásban s a törvényesen bejelentett választó gyülekezetet szétkergették. Hogy az a főszolgabíró, a ki ennek a törvénytelen hatalmaskodásnak a főintézője volt, mint kormányparti jelölt versenyez a kerület mandátumáért, csak csunyábbá teszi a dolgot, de nem sérelmesebbé.

A személyeket, a kik ebben az ügyben szerepelnek, egyáltalán tekinteten kívül hagyhatjuk. Nem az a kérdés áll előtünk, hogy kivel történt a sérelem, hanem az, hogy a kiknek kötelességük volna a törvényt másokkal is megtartatni, a hatóságok, keresztül gázoltak a törvényen s a kiknek kötelességük volna a polgárok jogait és szabadságát minden támadással szemben megoltalmazni, e jogokat és szabadságokat maguk támadták meg.

A csendőrök, szuronyukat az ellenzéki jelölt mellé szegve, megtiltották neki, hogy a hatóságok eljárását kritizálni merje. Hol van Magyarországnak olyan törvénye, amely a zsandárok, vagy bármely rendőri hatóság jogává teszi annak a megengedését, hogy a polgároknak mit szabad beszélniök és mit nem? A rendőrség jelen lehet a gyülekezésben, ügyelhet és kötelessége ügyelni a rend fentartására; de hogy a beszédek fölött cenzurát gyakoroljon, ahhoz nincs joga. Rendőri prevenciót, a mint az írott, úgy a mondott szóval szemben sem engednek meg törvényeink. A ki olyat beszél, a mi a büntető-törvénybe ütközik, tessék bíró elé állítani; az maga gondoskodni fog a megtorlásról; de a

szólásszabadságnak egyéb korlátja, mint a büntető-törvény, nincsen s gyakorlása elé politikai szempontból korlátokat vetni nem szabad.

Hová jutunk, ha a rendőri hatóságok önkénye szabhatja meg, mit szabad a választó gyülekezetekben, vagy akármily nyilvános gyülekezésben beszélni? Ilyen módon egyszerűen lehetetlené lehetne tenni minden nyilvános kritikát a kormány és a hatóságok felett s ki volnánk téve annak, hogy, ha egy miniszterről, vagy főispánról, vagy éppen szolgabíróról valami kellemetlen dolgot mondunk, nyomban zsandár-szuronyokkal kell szembe találnunk magunkat. Semmi sem volna veszedelmesebb az alkotmányra, mint a joghatóság ilyen kiterjesztése, amely különösen választási mozgalmakban alkalmazva, gyakorlatilag véve is nem egyéb, mint a legbrutálisabb hatósági terrorizmus.

A dorozsmai esetnek azonban itt még nincs vége. A rendőrhatalóság nemcsak a szólásszabadságot sértette meg, hanem a gyülekezés jogát is, feloszlatta a törvényesen bejelentett választógyűlést. Egyáltalán különös praxisz az, a mi egy idő óta a gyülekezési jog tekintetében nálunk meghonosulni kezd. A törvény annyit kíván meg, hogy a gyülekezés előzőleg bejelentessék, hogy ezt a rendőri hatóság tudomásul vehesse és a rend fentartásáról gondoskodhassék. S íme, jóformán mindennaposá lett, hogy a rendőrhatalóságok a bejelentésekre olyan végzéseket hoznak, mely szerint a gyűlés tartását meg vagy meg nem engedik. Kétségtelen törvénytelen gyakorlat ez, s hogy mennyire veszedelmes a közszabadságra, mutatja a dorozsmai eset is. Nem lehet eléggé hangoztatni, hogy a hatóságnak a gyűlésekkel szemben egyetlen joguk az, hogy a bejelentést megkivánhatják, a gyűlésen megjelenhetnek s ott a rend fentartásáról gondoskodhatnak. Engedelmet azonban, gyűlés tartásra nem adhatnak és meg nem tagadhatnak, s törvényesen bejelentett gyűlést, míg a külső rend megzavarva nincs, feloszlítani semmi joguk.

Szabad államban a gyülekezési jogot másképp értelmezni nem lehet s más értelmezésre a mi törvényeink sem nyújtanak semmi alapot. S a kormány és a hatóságok nem is értelmezik másképp, csupán a munkásokkal és az ellenzéki képviselőjelöltekkel szemben. Mikor a nemzetiségi izgatásokról van szó, Szapáry belügyminiszter ur nyomban kész a maga tehetetlenségét a gyülekezési jog köpönyegével betakarni s Szilágyi igazságügyminiszter ur törvényes formások közt még törvénytelen tendenciák kifejezését is megengedhetőnek tartja. Az állam ellensé-

geinek, a nemzet megtámadóinak védőpajzsul szolgál a törvény; szabadon agitálhatnak, konspirálhatnak, irhatnak és beszélhetnek: Szapáry gróf és az ő közigazgatása nem látják eljöttnek azt a szükségét, amely törvényt bont. De a mikor szó van egy kormányparti mandátumról, pláne egy főispáni sógor mandátumáról: akkor a törvény védőfalai lehullanak és zsandár-szuronyok vonnak kordont a szólás és gyülekezés jogának.

Ez a mai közigazgatás, amely Tisza teremtett meg, s amely nem adminisztrál, de korteskedik, nem védi az államot, de védi a pártot, nem a törvényt szolgálja, de a főispánt és a minisztert. És ez az a választási rendszer, amelylyel a többség megmarad többségnek mindaddig, míg egy egészséges vihar főispánjával, szolgabíráival és zsandárai-val együtt el nem söpri.*

— **Lázítás Dorozsmán, zendülés Algyőn, socialforradalom Tápén!** — hangzik a borzalmas veszkialtas Zsilinszky hivatalos lapjában, a derek „Szegedi Híradó” és a tiszteletré méltó „Szentés és Vidéke”-ben a miatt, hogy a tápéi kerület választó polgárai a lelkesültségnek még alig látott tüntetésével veszik körül Sima Ferenc személyét és az új választással szemben, általa újra felemelt 48-as zászlót. Faj igen, faj Zsilinszky urnak és az ő tisztelet organumanak, hogy hiába volt minden fektelen hajszá, üldözés és zaklatás 3 éven át Sima Ferenc ellen; hiába törtek parbakok provokálásával életére, majd parbaktevelenségű hajszákkal gavallérsága és erkölcsi tekintélye; hivatala megsemmisítésével és üzlete ellen intézett támadásokkal kenyeré ellen; hiába semmisítették meg mandátumát; hiába rovtattak ki rá megfélemlítésül 2000 frt költséget; hiába minden: Sima Ferenc nem akar meghalni, nem akar tönkre menni, s nem lehet erkölcsileg megsemmisíteni, s nem lehet a nép bizalmában megbuktatni. — Annyi derek, becsületes uri ember erőfeszítése tehát hiába való, a nép nem akarja elhagyni az ő jogainak érdekeinek szószólóját és megfélemlíthetelen képviselőjét. S nem hagyja meg akkor se, sőt annál szilárdabban áll mellette, mikor Zsilinszky rendelkezésre villogó szuronyokat állítanak Sima elé, hogy beszéde felett karhatalommal gyakoroljanak cenzurát: az bántó a hatalomra és kétségbeesítő, hogy mikor a legbrutálisabb visszaéléssel megakadályozzák Simát, hogy programbeszédét megtarthassa és fegyveres erővel oszlatják szét a népet, mely jelöltje beszédének meghallgatására sereglett össze, még akkor se élteti a nép Keletemt, Zsilinszky érdemes sógorát, a kormánypart tiszteletré méltó jelöltjét, hanem akkor is azt harsogja ezer és ezer torok, hogy: *éljen Sima Ferenc!*

Ez borzasztó! Ezt a zöld számár nem állhatja ki, beleordított tehát a „Szegedi Híradó”-val és a „Szentés és Vidéke”-vel a kormány fülébe, hogy: *Lázítás, zendülés, socialforradalom van;* mert Sima nem dicséri gróf Szapáryt, nem áldja Zsilinszkyt, ostorozza Stammer bűneit, s a szabad gyülekezés és szólásszabadság nevében tiltakozik az ellen, hogy, egy képviselő-jelölt akadályozva legyen a közhatóságok feletti szabad kritika gyakorlásában.

Hát nem irtóztató merénylet-e az, hogy Sima Ferenc bírni akarja a kormány politikáját és osztorozni merészi a közhatóságok körében felmerült visszaéléseket? S nem kell-e fegyveres erővel szétverni azt a népet, mely ily szentségtelen beszédek meghallgatására gyülekezik össze?

Hát nem helyesebb-e, ha az a nép majd Kelemen urat hallgatja, aki isteniti Szapáry kormányzatát, meghatva zeng dicsőenket kedves sógora, Zsilinszky dicső főispánja felett, ki őt Szegedről atyafiságos jóindulatból ideplántálta és közigazgatási gyakorlathoz egyszerre főszolgabíróvá avancieroztatta? Nem nagyobb lelki élvezet lesz-e majd ezt a programbeszédet meghallgatni és elleskesülni a felett, hogy Stammer veje volt — a tisztelt főszolgabíró ur véleménye szerint — a legderekabb és legtisztább községi jegyző a vármegyében, ki még most is boldogitaná Horgos népét a főszolgabíró ur kegyelméből, ha Sima a legleketlenebbü ki nem üldözi lapjával ahiva talból. — Ilyen programbeszédet lelkesüljön a nép, vagy éljenezze meg Lévainak tiszta kormányparti izü pénzes zacskóit. — Ez tisztességes politikai hivatás a néptől; de az lazadás, zendülés, forradalomra kelés, ha felhánytorgatják a nép előtt, hogy óvakodjék a sikkasztó jegyzőktől és tiltakozzék a szolgabírók büntetése és a hivatalos hatalommal való visszaélése ellen. — S különösen tartózkodni kell a közhatóság feletti kritikától, mikor a főispán sógora, a tiszteletreméltó főszolgabíró ur az ellenjelölt; mert a főszolgabíró nem engedheti meg, hogy az ellenzéki jelölt és a vele levő képviselők beszéljenek, hanem egyszerűen fegyveres erővel szétkergette a látni és hallani kívánó népet; mert ha a nép nem látja a bűnököt, akkor nem undorodik meg tőle s ha nem hallja a bűnostortát csattogni, akkor nem kíván magának a bűnösökkel szemben elégtételt.

Hát nem elég-e? S mi szüksége volna a népnek elégtételre? uram Isten, hogy a nép adót fizet és fizet annyit, hogy szinte roskad bele, még ő jogokat is akar, smi több, még kritikát is kíván gyakorolni azok feletti kik őt kormányozzák?

Hát nem vezet-e ez forradalomra?

S mindez Sima Ferenc és az ő demagóg társainak csinálják!

Irtóztatós, irtóztatós! — ordít a zöld számár tábor. — Lazadás van, zendülés van, forradalom lesz, mert Zsilinszky ur sógora, a legszebb főszolgabíró, nem kell képviselőnek!

— **A tápéi mandátum.** Hires mandátum lett az a tápéi mandátum; mert már azzal magára vonta a közfigyelmet, hogy egy szegény szerkesztő nyerte el benne a nép bizalmát; dacára annak, hogy egy milliomos zsidó 60 ezer frttal vadászott reá. Drága jószág az ilyen, melynek nem lehet pénzzel megfizetni az árát, melyhez csak elv és hazafiság árán enged utat nyitni a nép többségének megvásárolhatlanu becsülete.

Nagy dolog a mai világban egy ilyen mandátum. Ezt a kincset meg kell becsülni. Sima Ferenc meg is becsülte ezt az alatt a rövid idő alatt, amíg bírta; mert a rossz kormányzat miatt súlyos (60 ezer frtos) kövekkel ostromolta az országgyűlésen a kormányt és idelelni Zsilinszky ur hadát. — S ez az ostrom csak emelte a tápéi mandátum hírét. Hogy ne emelte volna, mikor 5 évig egy-egy árva „igen” szócskával volt képviselve az országgyűlésen, az ellenzék menykövei helyett.

De még hiresebbé tette ezt a mandátumot az, hogy a kormány jónak látta hadjáratot indítani ennek képviselője ellen. — El kell tőle venni, mondák; mert ennek a mandátumnak sok kő van a tarsojában és azt Sima mind a fejéhez vagdaljakormányának, ha az ő kezén marad; de ha más kezére jut, az majd beköti a köves tarsoly száját.

Az ország élénk érdeklődéssel várta, hogy elveszik-e hát azt a mandátumot becsületes birtokosától? — Elvették. S nemcsak; de hogy ez a mandátum még érdekesebb legyen, azokért a kövekért, melyeket Sima a mandátum tarsolyából a kormány fejéhez hányt: meg is sarcolták 2000 frtig. — S ez a magas sarc annál inkább emelte a tápéi mandátum

iránti érdeklődést; mert a csengeri kerület mandátumát is megsemmisítették s hasonlóan terrorizmus címén, s ott a megválasztott képviselőt csak száz és egynéhány frtig marasztalták el, mit képviselői napdíjából bőségesen fedezhetett. — Az igaz, hogy a csengeri mandátum nevében egyetlen követ se lóditottak a vizsgálat alatt a kormány roskadozó palotájára.

De legérdekesebbé tette most már ezt a mandátumot az, hogy aki a szabad, független gondolkodás nevében akarja ezt a birtokot újra elfoglalni, az csak szuronyok között szólhat a néphez, de így is csak úgy, hogy ha azzal kezdi a beszédét, hogy Uraim! Jobb kormányzat soha nem volt, mint ma; jobb hazafi és nagyobb államférfi soha nem járt e földön, mint gróf Szapáry; derekabb főispánja nincs Magyarországnak Zsilinszkynek, tisztább közigazgatás sehol nincs, mint Csongrádvármegyében, tehát éljen dr. Kelemen Béla jeles hazafi és dr. Lévai József wertheimszekerénye!

De ha ezzel nem kezdi a beszédét, akkor megvonják tőle a szót és zsuronnyal szétverik a népet.

Csoda-e hát, ha ma nincs az országban hiresebb mandátum a tápéinál? — De büszkék is ám rá az algyői és a tápéiak; mert mikor f. hó 26 án ott járt érte Sima Ferenc: rendeztek a tiszteletére olyan fogadtatást s tanusítottak mellette oly tüntetést, milyenek párját alig lehet látni Magyarországon.

Algyőre 26-án reggel 9 órakor érkezett Sima Ferenc Hegyi Antal és dr. Filó Tihamér kíséretében. A községi jegyzőt és bírót kivéve, az egész falu népe fogadta Sima Ferencet és társait. Algyőn Szent-Anna bucsuja volt, mely alkalomra az algyői nép Hegyi Antalt meghívta misézni és predikálni.

A tisztelt szolgabíró az azonban nesztét vette az algyői nép kívánságának, s azért elküldte a jegyzőt a plebánoshoz, hogy ne engedje meg Hegyi Antalnak a misézést. Felmutatták a Dorozsmára küldött püspöki táviratot is. Az algyői fiatal lelkészt azonban nemcsak, hogy meg nem tántorította a püspöki távirat; de felháborította az, hogy dr. Kelemen Béla kortesei már a templomba is be akarnak hatolni, s már azt is meg szeretnék akadályozni, hogy az a hires Hegyi plebános az isten igéjével se fordulhasson az algyői néphez. S azt mondá a plebános a jegyzőnek, hogy a templomban én vagyok az ur, s mert az én népem ma az isten igéjét Hegyi Antal ajkairól akarja hallani, hát ha a fejem utána hull, még akkor is megengedem, hogy misézzen és predikáljon!

Ez a papi nyilatkozat emlékeztet bennünket arra a korbácsra, melyet Jézus Krisztus csattogtatott annak idején a jeruzsálemi templomban, az oda betolakodott galamb kufarusok fején.

Hegyi Antal tehát misézett és predikált. — Kár, hogy ezt a predikációt végig nem hallgatta Suszter Konstantin azokkal együtt, akik itt elég szemérmetlenek Hegyi beszédét kortespredikációnak bélyegezni.

Nem volt az kortesbeszéd, hanem egy remek egyházi szónoklat Szent-Anna életéről és ezzel kapcsolatban a házasságról, melyet ritkán hall az ember A mise és predikálás alatt már zsendárok vették és cirkáltak körül a templomot. — Kell ez, mert hát kitor a templomban a forradalom.

A nagy mise után, melynek 12 órakor volt vége indult Sima Ferenc társaival együtt a község házához, hol a jelölt programbeszédét tartá. Az indulás pillanatában 30 fehér ruhába öltözött leánya állt a jelölt elé és a kis Gonda Mari mondta el bátran versbeszédett szép üdvözlő beszédét. — Azután megindult a menet zászlók alatt hazafias dalokkal, zenével és szakadatlan éljenzések között. Annyi nép még Algyőn nem volt egy rakáson. Dr. Kelemen Béla ur ezt előre gondolta, s nehony Sima Ferenc ki legyen tőve a megkövezetésnek: 18 lovas és gyalog csendőrt állított fel s ezek szuronyának ragyogásában gyönyörködve tartá meg a jelölt rendkívüli hatású beszédét, melyet dr. Filó Tihamér beszéde követett, ki a szentesi 48-as párt nevében akarta — ugymond — lelkesíteni a népet; de mint látja, nincs erre szükség, sőt még ő is az algyői nép kitarásából merit lelkesültséget. Utána Hegyi Antal plebános beszélt szellemesen és a tőle megszokott kacagató humorral.

Felesleges beszélnünk arról a rendkívüli hatásról, melyet ezek a beszédek előidéztek, hiszen az algyői nép lelkesültségét és jelöltjéhez való ragaszkodását leírni úgy sem lehet.

Sima és társai d. u. 4 órakor távoztak Algyőről, hova a tápéiak egy nagy küldöttséget menesztettek a jelöltért. Tápéra érve, a falu szélén a tápéi nők virággal szórták tele Sima kocsiját. — A község háza előtt gyűlt össze Tápé népe, s itt közel másfél óráig beszélt Sima leirhatlan hatás mellett.

Utána Hegyi Antal beszélt és elmondta, hogy honnan van az, hogy ő, a kath. plebános, Sima Ferencet, a református embert kiseri körútján és küzd diadaiért. Majd áttért a mandátummegsemmisítés tényére, s mikor azt mondta, hogy: ő *Sima mandátuma megsemmisítését igazságtalan eljárásnak tartja*, — Szabó szolgabírósi ember kijelenté, hogy itt nem engedi meg, hogy a bíráló bizottság korrekt ítélete felett véleményt mondjanak, s mikor Hegyi erre azt felelte, hogy ő csak a szabad szólas jogos kritikájával él, akkor Szabó ur, ez a novus homo a népgyűlést feloszlatta és a csendőrszervezőt a népszétosztatására utasította. *Az őrszervező azzal a kijelentéssel, hogy itt nincs semmi szükség csendőri beavatkozásra, megtagadta a karhatalom mozgósítását.*

A nép rendkívül fel volt indulva a népgyűlésnek hatalmi visszaéléssel történt felosztatása miatt.

Sima Ferenc alit ekkor fel és a népet békés szétosztatásra hívta fel, kijelentve, hogy a hatóságnak még jogtalan intézkedése előtt is meg kell hajolni s azután meg kell a törvényes lépéseket tenni a törvény rendes útján a visszaélés megtorlása végett.

A nép erre Sima Ferenc és társai nevének életetésével szétoszlott, Sima pedig egy pár látogatást tett maga községben, majda Tóth Mihály vendéglős által rendezett halvacsorán vett részt és társaival együtt este fél 9 órakor hagyta el a községet; de a falu népének egy nagy része egész Szeged városáig kíserte hazafias dalokat énekelve.

Nyolc koci népi zászlókkal egész az Európa szállodaig kíserte Simát, hol ő és társai Szegeden szállta voltak. Mikor Sima bucsút vett a lelkesült tápéiaktól, ők még a szegediekkel kört formálva, csaknem egy fél óráig ott éljeneztek Sima Ferenc nevét a szálloda előtt és daloltak a jó izü kortesnótákat, melyeknek szintén bőve van most az algyői és tápéi Tiszaparton.

Mig a tápéiak ily lelkesen tüntettek Sima mellett meg Szegeden is, addig Kelemen Béla ugyancsak az Európa szálloda éttermének egyik asztalánál vette jelentést az ő tisztelt szolgabírósi kiküldötjának, arról, hogy ez Tápén is elment a szólásszabadság rovasára elkövethető legvakmerőbb és legbrutálisabb visszaélésig. Persze a tisztelt főszolgabíró ur képviselői jelöltségben meglegedéssel vette a jelentést, s hogy a tápéi mandátum hiresebb legyen, jót ittak a visszaélés öröme.

Ilyen a világ a tápéi kerületben!

o— r.

Levelezés.

Tekintetes szerkesztőség!

Mi alulírottak a f. hó 22-én megjelent becses lapjában közzétett, Rudnay Béla orsz. képviselő vizsgáló biztos jelentése alapján készült bíráló bizottsági ítéletre vonatkozólag, mintha mi azon vallomásra esküdtünk volna meg, mely a jelentésben foglaltatik, — az igazság és saját reputációnak érdekében kötelességünknek tartjuk egész őszintén bevallani és kinyilatkoztatni a következőket:

1. A vizsgáló biztos ur azon felhívására, hogy miért nem mentünk el Tápéra a kormánypart jelöltjére szavazni? — mi azt vallottuk, hogy egyszerűen azért; mert mint üzletemberek, nem akartuk a nép haragját magunkra vonni.

Mint tény, beismertünk annyit, hogy midőn Lévai József felállt beszélni, a nép nem akarta meghallgatni.

Ezeken kívül mi mást nem vallottunk, mert nem tudunk semmiről. Nem áll tehát, mintha mi arra esküdtünk volna meg, hogy a néptömeg Lévait este göröngyökkel fogadta, vagy hogy a kaszinó ajtaját Lévai kormányparti jelöltre törte volna, vala-

mint arra sem tettünk hitet, mintha más, hasonló lázongás is történt volna; mert ilyenről tudomásunk egyáltalán nincs.

Hogy a fentiekkel sem többet, sem kevesebbet nem vallottunk, hit alatt is készek vagyunk bizonyítani.

Ezekután tisztelettel kérjük a tek. szerkesztőséget, kegyeskedjék becses lapjában jelen nyilatkozatunknak helyet adni, végezvén ezt azon kijelentésünkkel, hogy vallomásainkkal mi a függetlenségpártiakat sérteni nem akartuk, a dologban ártatlanok vagyunk és mint üzletemberek a kellemetlenségeket kerülvendő, maradtunk semlegesek, noha hazánk szabadságát és függetlenségét mi is óhajtanánk.

Maradunk a tek. szerkesztőségnek
Sándorfalván, 1892. július 26-án.

illő tisztelettel
Schvarts József.
Dékány József.

Nekünk erre a levélre csak az a megjegyzésünk, hogy a felszólalók által kifogásolt vallomás nem egyszerű hírlapi közlemény, hanem a mandátumot megsemmisítő bíráli bizottság ítéletében foglaltatik. S így, ha felszólalók azt állítják, hogy ők nem azt vallották és nem arról tanuskodtak, a mire az ítélet hivatkozik: ez azt látszanék bizonyítani, hogy a felszólalók kihallgatásáról felvett jegyzőkönyv tanuk vallomását nem a valóságnak megfelelőleg tünteti fel. Ha azonban ez így van, amit mi kétlünk, azt kérdezzük, hogy tanuk miként írhattak alá ilyen jegyzőkönyvet? Erre kérünk választ!

Helyi és megyei hírek.

— **A polgármesteri hivatal** dr. Tasnádi Antal felügyeltesége folytán tegnap adatott át hivatalosan **Burián Lajos** helyettes polgármesternek. A hivatal átadásánál a városi képviselőtestület részéről Temesváry Antal nyug. bíró, Szedler János és Tetrovics Soma képviselők vettek részt. Tasnádi ur tehát most már tényleg kívüli helyezett polgármesteri széken, s így a városi képviselő testület önére zete sérelme nélkül folytathatja a város érdekeiben szükséges és a város működését.

— **Programbeszédjének** megtartása végett **Sima Ferenc**, a tapei kerület 48-as jelöltje **vasárnap reggel** érkezik. több képviselő és szentesi barátja kíséretében **Kistelekre**. Innen a déli gyorsvonattal **Horgosra** megy, hol d. u. 4 órakor tartja programbeszédjét. Mindkét helyen nagy tüntetéssel készülnek fogadni a népszerű jelöltet. Horgoson este faklyaszénével is megtisztelik, mint ez a szolgabírói hivatalhoz bejelentetett. **Sima Ferenc** különben társaival együtt szombaton délután már Szegedre megy és vasárnap reggel a személyvonattal innen megy **Kistelekre**.

— **Vizsgálat.** A dorozsmai eset miatt a szolgabírói törvénytelen eljárásának megtorlása végett **Sima Ferenc** képviselő-jelölt, valamint **Balogh János** és **Hévízy János** országos képviselők taverati feljelentést tettek a belügyminiszterhez. **Sima Ferenc** ezen felül a büntető törvényszék iránti eljárás végett is meg fogja tenni a vádat. A belügyminiszter maga nincs most Budapesten, helyette **Szalavszky Gyula** államtitkar azonnal táviratilag hívta fel Csongrád megye alispánját, hogy tartsa meg a vizsgálatot és tegyen azonnal jelentést az esetről. Dr. Csató alispán távollétében Dr. Cicatricis Lajos megyei főjegyző járt el az ügyben és pedig — mint értesülünk — úgy, hogy táviratilag jelentéstételeire hívta fel a dorozsmai szolgabíróságot. — Hogy a szolgabírósággal szemben a jelen esetben, — mikor a főszolgabíró képviselő-jelöltként is szerepel, — nem ez az eljárás, azt felesleges mondanunk, mi azonban a dologhoz érdemileg nem szólunk, addig hozzá, míg a főjegyző a vizsgálatot be nem fejezi és annak eredményét nem látjuk, itt csak annyit említenek meg, hogy mikor **Ugron Gábor** értesült az esetről, Erdélyből azonnal Budapestre utazott és a

belügyminiszteriumtól sürgős és szigorú vizsgálatot követelt. — A belügyminiszteriumban szintén megbotrányozással vettek az esetről tudomást; mert a szolgabírói által a nemzet legsarkalatosabb joga, a szabad szólás és gyülekezési jog sértetett meg, melyben az a legszörnyesebb s megfélemlítő, hogy itt egy szolgabírói, teljesen illetéktelen persona vetette magát a nép jogára és akadályozott meg egy képviselő-jelöltet programbeszédje megtartásában azon szolgabírói nevében, melynek feje **Sima Ferenc** ellenjelöltje. A dologban az a megnyugtató, hogy ezt a szolgabírói közeget **Zsilinszky plántálta** ide ebbe a vármegyébe Szegedről.

— **A szentesi 48-as népkör és a tápói mandátum.** A szentesi 48-as népkör, melynek **Sima Ferenc** közel 15 év óta elnöke, legközelebb elhatározta, hogy a tapei kerület minden községének egy-egy zaslót küld a választási küzdelemre. — A dorozsmaiak, horgosiak és kistelekiek akkora zaslót kapnak, amekkorát ott még aligha láttak. A kisebb községeknek szintén egy-egy szép zaslót küld a kör.

— **Fel Budapestre!** Dr. **Cicatricis Lajos** főjegyzőt, mint helyettes alispánt, a belügyminiszterium táviratilag Budapestre rendelte, hogy a dorozsmai esetről reteraljon. Mint értesülünk, **Cicatricis** főjegyző már fel is utazott Budapestre; de az esetről kellő felvilágosítást aligha adhat.

— **Eltávozik.** Körünből a szentesi tanuló ifjuság; de azt hisszük, hogy a szentesi közönség teljes meglepedésére is, dr. **Veszprémi Jakab** tanár ur aki legközelebb azzal igyekezett ország-világ előtt híresé tenni a szentesi főgimnáziumot s az ebben uralkodó humanus szellemet, hogy nem elégedett meg azzal, mely szerint egy, ellene vétő fiatal embert a szentesi főgimnáziumból kitiltottak, hanem követelte hogy az ország összes intézeteiből is zárják ki, s így egy fiatalkori kihágásért egész jövőjétől megfosztassék. Sőt **Veszprémi** ur meg ezel sem elégedett meg, hanem a büntető bíróság elé is felhurcoltatta a fiatal embert, hogy úgy az iskolai, mint a polgari büntetés terén a legvégső megtorlás alkalmaztassék ellene. — **Veszprémi** urat különben Debrecenbe választották meg tanárnak, azt hisszük azonban, hogy a debrecenieknek aligha van tudomásuk **Veszprémi** urnak itteni nemes emberbarati vonásokról tanuskodó tanári szerepléséről. Mitehat ajánljuk e sorokat a jó debreceniek figyelmébe.

— **A zsendárvilág** az nap éjszaka megkezdődött Dorozsmán, amikor ott szüro-nyok alá helyeztetett a gyülekezési jog és a szólásszabadság. — Vasárnap ugyanis, mikor **Sima Ferenc** és társai elhagyták Dorozsmát, a nép korcsmákban, vendéglőkben verődött össze és beszélgetett a szolgabírói brutális beavatkozásáról. A sok szó mellett sok pohár bor fogyott el, s a véleménykülönbség mind élesebb s mind hangosabb lett, és az egyik oldalról abban nyert kifejezést, hogy: éljen **Sima Ferenc!** s a másik oldalról éltette lett az, a ki majd **Sima Ferenc** szemben több pénzt bír harcba vinni. Ebből a pro et kontra éltetésből azután szóváltás, a szóváltásból pedig egy kis testgyakorlat fejlődött ki. — A polgárok között azonban a béke majd helyre állt volna a legszebben, ha a csendőrök be nem avatkoznak a dologba és ott egyik-másik polgárt a legbrutálisabban össze nem verik. Egy **Sima**-párti dorozsmai iparossal pláne elkövette a csendőrség azt a becstelenséget, hogy mikor ez haza ment a korcsmából, a csendőrök utána mentek, felköltötték, felkisérték a városházához, s ott, mint valami bertyiát, összeverték és akkor eleresztették, s azt mondták neki, hogy: ne kutya, mások is éltesd Simát! — **Sima Ferenc** tiszteletére másnap este Dorozsmán **Illés Antal** pártelnöknél nagy pártvacsera volt adva, s így **Sima** másnap Dorozsmára ment, s mikor meghalotta az éjjeli csendőri brutalitást, a csendőrök által megvert embereket meglátogatta és az eset felől kikérdezte, s miután meggyőződött arról, hogy a csendőrök jogtalan avatkoztak be és verekedtek, felkereste a dorozsmai őrsparancsnokot s megkérdezte, hogy tudtával és hozzájárulásával történt-e az eset?

Az őrsparancsnok kijelentette, hogy a csendőri kihágást nem az ő legénysége követte el, hanem a szolgabírói által Szegedről kirendelt idegen csendőrség. **Sima** orvosi láttelelet vétett fel az ágyából elvonszolt polgár sérüléseiről, s a büntető feljelentés meg fog tétetni a csendőri garázdálkodók ellen. Így kezdődik a választási előjáték Dorozsmán.

— **Lemondott,** állásáról dr. **Lajos Imre** megyei arvaszki ülnök. Dr. **Lajos** ügyvédi irodá fog nyitni, azért vált meg hivatalos állásától. Benne a megyei arvaszék egyik legimunkásabb és legtehetségesebb tagját vesztette el.

— **Színházról.** Megrovással kell kezdenünk tudósításunkat. Szól pedig ez a megrovásunk egyenesen a szentesi közönségnek, mely csak nem régen is még, országszerte arról volt híres, hogy az első között állt a színügy pártolásában. Sajna, ez a hírnév — úgy látszik — csak volt, s máholnap lámpással is alig lehet publikumot felfedezni az előadásokon, kerüljön bár színre az irodalom legújabb és leghirvevesebb terméke. Erőtelten közönségünknek ez a közönye, szeretjük azonban hinni, hogy ez csak átmeneti, s a közönség tartózkodása az új szintársulattal szemben nem fog állandó maradni, s már jövő számainkban revokálhatjuk e megrovásunkat. Elismertjük ugyan, hogy **Szentesen** nem fordulnak meg idegenek nagyobb számban, hogy csak egy színházlatogató közönsége van e városnak; de azért mi elég gazdagnak tartjuk ezt az egy közönséget is arra, hogy egy 3—4000 frtos havi regielel dolgozó szintársulattal **Szenteshez** méltó pártolásban tudjon részesíteni. Csóka szintársulata méltó e pártolásra. — S most szóljunk meg röviden az előadásokról:

Kedden **Stojanovic „Kis molnarné”** című operettje adatott. Az előadást a sikerültebbek közé sorozhatjuk. A címszerep **Juhász Ilonka** kezében volt, a többi szereplők közül **Bacska Júlcsa** (Fejedelem), **Nagy Mari** (Fejedelemné), **Mikéy Lajos** (Bicskei Adám) és **Szilágyi Dezső** tünnek ki leginkább, míg a **Litzenmayer** nővérek gyönyörű csángó tancukkal arattak tetszést. Közönség, dacára, hogy az operette először került nálunk színre, kis számban voltak jelen.

Szerdán **Planquette „Ripp van Winkle”** regényes operettjét elevenítette fel a társulat. Az előadás teljesen üres haz előtt, nyomott hangulat közben folyt le.

Csótörtökön „Hunyadi László halála és V. László király,” Dobsa kitűnő történeti tragoediája adatott kerek, összevágó előadásban, azonban teljesen üres haz előtt. E darabban ismét **Cs. Almási Julia** asszony (Ronow Agnes) ragyogtatta fényes tehetségét. Rajta kívül meg **Rónay Gyulának** (V. László) van része az est sikerében, ki nehéz szerepét dicséretremálté igyekezettel oldotta meg.

Ma, Pénteken, „A madarász” operette kerül színre masodizben.

— **Mérgezés gyufaoldattal.** Részvételt keltő mérgezési esetről veszünk értesülést. Herunter **Lajos** cipész neje, született **Kanfi-Horváth Eszter** asszony ugyanis, ki alig 10 hónappal ezelőtt kelt egybe férjével, f. hó 26-an este gyufaoldattal megmérgezte magát. Elszomorító a szerencsétlen fiatal asszony tettében az, hogy az öngyilkosságot férjétől és mindenkitől elhagyatva követte el, s csak másnap, f. hó 27-én este nyitottak rá ajtót, amikor már az előhívott segély későn volt s a borzasztó kínok után kilehelte fiatal s jobb sorsra érdemes lelkét. Tettének okau szerencsétlenc saládi életet emlegetnek. Most már megpihent nyu-godjék, békében!

— **A kereskedő ifjak** által vasárnap, e hó 31-én rendező népünnepely, hangverseny és tancmulatságra a belépti jegyek kibocsájtatvan, annak egy része már e hét folyamán elkel. Ezen körülmény és a folyton fokozódó érdeklődés azt engedí követeltetni, hogy hason-sikerű és látogatott multság ez idő szerint **Szentesen** nem volt. A kitaró faradság és buzgalom, melyet a rendezőség a siker érdekében elkövet, meg is érdemli a közönség pártolását.

— **Színházi műsor.** Színházunkban közelebb a következő darabok fognak színre kerülni u. m.: **ma, pénteken,** bérlét 4. számban közkívánatra itt masodszor: „A madarász,” operette. **Szombaton,** bérlét 5. számban „Az eleven ördög” operette. **Vasárnap,** bérlét 6. számban újdonságu itt először: „A siroki román,” **Abonyi Lajos** legújabb népsziműve. **Hétfőn,** bérlét 7. számban, **Csiky Gergely** utolsó műve, újdonság itt először: „Az atyafiak,” társadalmi szimű. **Kedden,** **Kiss János** jutalomjátékau bérlétszűnetben itt először: „Villars dragonyosai, vagy a remete csengettyűje,” regényes opera. **Szerdán,** bérlét 8. számban közkívánatra masodszor: „Thermidor, vagy a francia rémuralom utolsó napja,” **Sardon** nagy hatású sziműve.

CSARNOK.

Megtörve . . .

Elég volt a harcból, tegyük le a fegyvert,
Fogjuk kezünkbe a béke olajját . . .
Tépett keblünk sebje eleget vérzett már,
Ne üzzük elöttünk lelkünk boldogságát . . .

Emlékezzél vissza! . . . Hiszen nem volt oly rég,
Hogy szívem mélyében oltárkép lett arcod,
S szívem oltárképét rajongva imádtam . . .
— Emlékezzél . . . s óh! ne, ne kívánd a harcot.

Letűnt boldogságunk felvirulhat újra
Csak ne irtsd ki kebled szerelem virágát . . .
— Elég volt a harcból, kínos szenvedésből,
Fogad el tőlem a béke olajját!

B.

Külföld.

— Szökőkut borral. Amerikai terv s ezzel elég van mondva. A chicagói kiállításon lesz egy olyan szökőkut, amely viz helyett valódi bort fog főcskendezni. A kut, mely Starford városi képviselő költésén épül, naponként két óráig fog felváltva kaliforniai fehér és vörös borban dolgozni. Minden látogatónak meg lesz engedve, hogy tetszése szerinti mennyiségű bort merítsen a medencéből. Előre látható, hogy a kiállításnak e pontja fogja a legnagyobb vonzóerőt gyakorolni.

— Az Etna kitörése. Szicília szigetének tűzhányója napok óta szakadatlanul ontja a lávát, s máris jóval nagyobb károkat okozott, mint a XIX. században eddig észlelt tizenhárom kitörés. Egyidejűleg az Etna erős forrongsával azt is tapasztalták, hogy Olaszország hóforrásainak a hőmérséklete emelkedett, valamint hogy a Vezuv is vulkánikus lazba jött.

Irodalom

Irodalmi esemény.

Valóság az, még pedig olyan, a milyen nálunk vajmi ritkán fordul elő. Iróli nemzedékünk termel mindenfelé, a mennyiség ellen nincs kifogásunk, az elbeszélő műfajok terén szépet, jót is produkálunk, — a verselés sem pang, nap nap után újabb költeményköteteket hirdetünk előfizetéseket, — de a tudományos irodalom terén bizony igen szűk az aratás, a mi kétségbevonhatatlan jele annak, hogy a vetés is szép volt.

Es még itt is határvonalat vonhatunk az egyes ágak közt. Szeretjük a theoriák kutatását és ha kell, a cserebogarak szellemi életének is akad monographusa, — de oly tudományos művek, melyek tudományos színvonaluk dacára is széles elterjedésnek örvendenek, melyek általános érdeklődést keltenek, melyek olvasásával szívesen foglalkozik az is, kinek szellemi igényei a regényolvasáson nem terjednek túl, — oly ritkák, mint a fehér holló. Ep ez okból helyesen irtuk cikkünk elére, hogy „irodalmi esemény”, — mert oly könyv fekszik előttünk, melyet örömmel, élvezettel lapozunk végig és melyre örömmel, lelkedéssel hívjuk fel annak a nagy közönségnek figyelmét, mely a sajtóban szokott utmutatást keresni arra nézve, hogy a napi kritikának nincsenek-e maradandóbb becsüzményai.

Marcali Henrik nagy történelmi művéről: „A legújabb kor történetéről” van szó. Már az első füzeteket kaptuk a nagyszabású munkából, akkor is megírtuk, hogy oly könnyűvel szaporodik irodalmunk, melyre a külföld bármely országa is büszke, melyért akarmely nemet is irigyünk lehetne. — A nemet nem vádolhatok azzal, hogy történelmi irodalmunk szegény; — van annyi történetírójuk és annyi füzetes, kötetes, bő és kisebb munkájuk, hogy sokkal kevesebb is sok lenne. — Más nemzetek történetírói is sokat foglalkoznak a multtal és ezeféle változatban találják fel az ó- és középkor eseményeit, — de az újkor történelme jobbra már csak az elfogult nemzeti biasz megtestesülése, — a mikor az természetesen megszűnik számbavehető történelmi munka lenni. — A legújabb korról meg éppenséggel nincs sehohsem ily munka, mely a semleges álláspontot elfoglaló kritikus igazságszeretettel mutatna rá azokra az időkre és eseményekre, melyek — bár a multak következményei — a mai államalakulásokra döntő befolyással bírtak.

Az előttünk fekvő nagyszabású munka írója erre a nehéz és kényes feleletre vállalkozik. Dicséretre legyen mondva, úgy oldta meg feladatát, mint a hogy azt a „II. József császár és kora” írójától vártuk. — Nehéz volt a munkája, mert korunk tartalmas történetéből szakavatott átnézettel kellett azon eseményeket és változásokat csoportosítani, melyek az emberiség és az egyes államok mai állapotának megteremtésére a legnagyobb, sőt döntő befolyással bírtak.

Hiszen a jelen korban láttuk megtörténni azt, a mire egy évszázaddal azelőtt gondolni sem mert senki. A származás megszűnt előjog lenni, a műveltség a maradiság, az ódság lőle kerekedett. A nemesség odarugni, a kutyabőrököt sutba lehetett dobni és a 77 öst számító arisztokratának remegnie kellett, hogy a minden korlátokat leromboló nép a vérpadra ne hurcolja.

A legújabb kor története nyújtja hű képét annak, mint nőtte ki magát 1793-ból 1848, mint keletkezett az a mai napig eltartó forradalom, mely nélkül a mai liberalizmus csak festett bálvány lenne. A nemzeti öntudat mind jobban kidomborodik és egyesgre, függetlenségre törekednek a népek, — megszületik az olasz, a német egység, — keletkezik a tisztelet parancsoló független Magyarország, melynek ma már irigyei vannak, míg azelőtt csak kiaknázói akadtak. — Az újabb kor történetében ismerkedünk meg az újabb honalapító nemzedékkel, Széchenyivel, Kosúthtall, Deákkal, bennük és általuk emelkedtünk oda, hogy ma modern ország vagyunk és hogy viszonyaink rendezvők mindenfelé, még ott is, a hol a kreia körül mindig hibát szerettek keresni.

Ezzel vázoltuk nagyjában azt, a mit Marcali munkája felől. Vázlatunk az érdem feltétlen elismerése. Csak még azt tesszük hozzá, hogy a könyvnek minden része vonzó, zamatos irályu és méltán sorakozik a legkivalóbb történeteszek munkáihoz.

Hogy a kiállításról is mondjunk valamit, hát elég annyit

megjegyeznünk, hogy Révai testvérek a tartalomhoz méltó külső mezt adtak a könyvnek, mely disze, ékessége lesz könyvtárainknak és a kifogyhatatlan élvezet forrása mindazok számára, kik a hasznost a kellemessel egyesíteni tudják és akarják. A diszes mű ára 7 frt, diszkötésben 8 frt 50 kr.

Vasuti menetrend.

Budapest—kunszentmárton—szentesi vonal.

Budapest—Szentes.

Budapestről indul 8 óra 25 perc reggel, 9 óra 30 perc éjjel
Szolnokra érkezik 11 óra 28 perc délelőtt, 12 óra 35 perc éjjel.
Szolnokról indul 11 óra 47 perc délelőtt, 3 óra 51 perc éjjel
Szentesre érkezik 4 óra délután, 8 óra 13 perc regge.

Szentes—Budapest.

Szentesről indul 5 óra 35 perc éjjel, 12 óra 05 perc d. u
Szolnokra érkezik 9 óra 44 perc d. e. 4 óra 17 perc d. u
Szolnokról indul 11 óra 22 perc d. e. 4 óra 47 perc d. u
Budapestre érkezik 1 óra 20 perc d. u. 8 óra 40 perc éjjel

Budapest—félegyháza—csongrádi vonal.

Budapest—Csongrád.

Budapestről indul 8 óra 25 perc reggel, 12 óra 25 perc délután, 2 óra 35 perc délután.
Félegyházára érkezik 12 óra 08 perc délután, 4 óra 46 perc délután, 4 óra 56 perc délután.
Félegyházáról indul 12 óra 35 perc délután, 5 óra 20 perc délután.
Csongrádra érkezik 1 óra 38 perc délután, 6 óra 02 perc este.

Csongrád—Budapest.

Csongrádról indul 9 óra 15 perc délelőtt, 3 óra délután,
Félegyházára érkezik 10 óra 18 perc délelőtt, 4 óra 03 perc délután.
Félegyházáról indul 11 óra 01 perc délelőtt, 4 óra 57 perc délután.
Budapestre érkezik 1 óra 20 perc délután, 8 óra 50 perc este.

Félegyháza—szegedi vonal.

Félegyháza—Szeged.

Félegyházáról indul (Pusztá-Péteri, Kistelek, Szatymaz Dorozsma felé) 12 óra 18 perc délután, 5 óra 02 perc délután
Szegedre érkezik 1 óra 46 perc d. u. 6 óra 57 perc este

Szeged—Félegyháza.

Szegedről indul (Dorozsma, Szatymaz, Kistelek, Pusztá-Péteri felé) 9 óra 58 perc délelőtt, 3 óra 05 perc délután.
Félegyházára érkezik 10 óra 59 perc délelőtt, 4 óra 41 perc délután.

H.-M.-Vásárhely—szegedi vonal.

H.-M.-Vásárhely—Szeged.

H.-M.-Vásárhelyről indul 6 óra 46 perc reggel, 4 óra 06 perc délután, 9 óra 08 perc éjjel.
Szegedre érkezik 7 óra 55 perc reggel, 4 óra 41 perc délután, 10 óra 30 perc éjjel.

Szeged—H.-M.-Vásárhely.

Szegedről indul 5 óra éjjel, 9 óra 59 perc délelőtt, 6 óra 34 perc este.
H.-M.-Vásárhelyre érkezik 6 óra 22 perc reggel, 10 óra 54 perc délelőtt, 7 óra 43 perc este.

Gőzhajózás.

Személyszállító hajók közlekedése vegyes szolgálatban a Tiszán

Szeged és Szolnok között.

— Érvényes 1892. évi mártius 15-től —

Felfelé:

Szegedről Szolnokra: Hétfőn, szerdán és pénteken délután 3 órakor. Éjjelzés Csongrádon. Szentesről ugyanezen napokon és pedig az innen esti 8 órakor induló hajóval lehet Szolnok felé utazni.

Csongrádról Szolnokra: Kedden, csütörtökön és szombaton reggel 4 órakor.

Lefelé:

Szolnokról Szegedre: Kedden, csütörtökön és szombaton délután 3 órakor. Éjjelzés Csongrádon.

Csongrádról Szegedre: Szerdán, pénteken és vasárnap reggel 4 órakor. Szentesről ugyanezen napokon és pedig az innen 5 órakor reggel induló hajóval lehet Szeged felé utazni.

197. vh. szám.—1892.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kunszentmártoni kir. járásbíróóság 2014—892. P. számú végzése által **Kohn Gyula** együtt foglaltató felperes jávára — időközben csődbe jutott **Szwarc Albert** helybeli lakos kereskedő ellen 122 frt 99 kr. tőke és járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás fogantatása alkalmával bíróságilag lefoglalt 1030 frt 50 kr-ra becsült különféle rőfös áruk, kendők, szövetek, selyem kelmék, rövidáru cikkek és bolti felszerelvényekből álló ingóságok 122 frt 99 kr. tőke, ennek 1892. év február hó 4. napjától járó kamatai 47 frt 24 kr, megállapított eddigi 2 frt 40 kr. jelen hirdetményi és az ezutáni költségek erejéig nyilvános árverés útján eladhatók.

Mely árverésnek a kszmártoni kir. járásbíróóság 2142 P. sz.—1882. kiküldést rendelő végzése folytán a piactéri bolthelyiségben leendő eszközzésére 1892. év **augusztus hó 1-ső napjának délelőtt 9 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. c. 107. §-a értelmében, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt kszmártouban 1892-ik évi július hó 16-ik napján.

Dóka Elek,

kir. bírósági végrehajtó.

Vörös disznópor.

Ezen gondosan készített és kipróbált por igen jó és hathatós szernek bizonyult a sertések között nagy pusztítást okozó **orbánc** (Rothlauf), **léptályog** (Milzbrand), **tüdőlob** (Lungenentzündung), **rosz emésztés hasmenés** (Ruhr-Durchfall) **nátha** és **hurut** ellen.

Ezen bajok esetében a beteg állat korához alkalmazkodva, naponként kétszer vagy háromszor egy-egy tetőzötten vett kávé, vagy evőkanálnyi kevertessék sűrű moslékba, vagy külön liszttel és mézzel keverve adassék be.

Hetenként egy-kétszer rendszeren adatván, megakadályozzaa sörte hullatást és mivel az emésztést igen hatásosan elősegíti, sok súlyos kárt okozó bajnak veszi elejét.

Kapható Szentesen:

VÁRADY LAJOS és ifju VÁRADY LAJOS gyógyszerártaiban.

Szentes, 1892 Nyomatott Sira Ferenc gyorsajtóján.